

KYTIČE

KARLA JAROMÍRA
ERBENA

VRBA

“Co souzeno při zrození,
tomu nikdež léku není.

Co sudice komu káže,
slovo lidské nerozváže!

Ač bezduchá na svém loži,
vždy jsem přece v moci boží.

Vždy jsem přece v boží moci,
jenž mne chrání v každé noci.”

*Pán/ Jiří Sedláček
Paní/ Božena Homolková
Vědma/ Marie Kočková*

VODNÍK

“První šáteček namočila -
tu se s ní lávka prolomila,
a po mladičké dívčině
zavířilo se v hlubině.

Vyvalily se vlny zdola,
roztáhnuły se v širá kola,
a na topole podle skal
zelený mužík zatleskal.”

*Vodník/ Jiří Volkmer
Matka/ Božena Homolková
Dcera/ Marie Kočková*

KYTICE

Zemřela matka a do hrobu dána,
sirotky po ní zůstaly;
i přicházely každíčkého rána
a matičku svou hledaly.

I zželelo se matce milých dítek;
duše její se vrátila,
a vtělila se v drobnolistý kvítek,
jímž mohyly svou pokryla.

Poznaly dítky matičku po dechu,
poznaly ji a plesaly;
a prostý kvítek, v něm mají útěchu,
mateřídouškou nazvaly. —

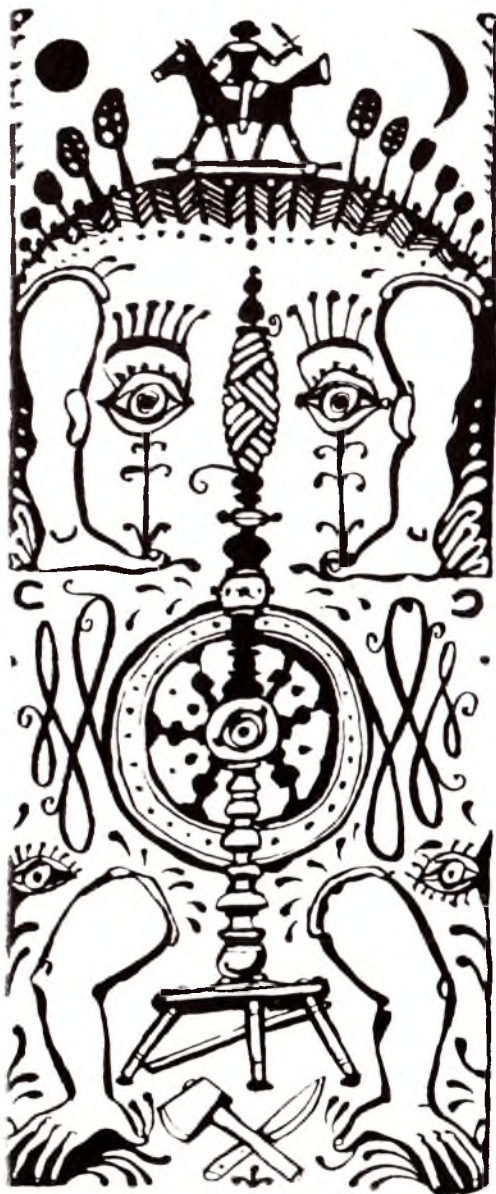
Mateřídouško vlasti naší milé,
vy prosté naše pověsti,
natrhal jsem tě na dávné mohyle —
komu mám tebe přinéstí?

Ve skrovnou já tě kytici zavážu,
ozdobně stužkou ovinu;
do širých zemí cestu ti ukážu,
kde příbuznou máš rodinu.

Snad že se najde dcera mateřina,
jíž mile dech tvůj zavoní;
snad že i najdeš některého syna,
jenž k tobě srdce nakloní!

ZLATÝ KOLOVRAT

“A což ten zlatý kolovrat?
Jakou teď píseň bude hrát? –
Jen do třetice zahrát přišel,
pak ho již nikdo neuslyšel,
ani nespatrił.”

*Král/ Ivan Feller
Dornička/ Vladimíra Krakovková
Sestra/ Božena Homolková
Babice/ Marie Kočková
Stařeček/ Jiří Volkmer
Pachole/ Vladislav Georgiev*

SVATEBNÍ KOŠILE

“Již jedenáctá odbila,
a lampa ještě svítila,
a lampa ještě hořela,
co nad klekadlem visela.

Na stěně nízké světničky
byl obraz boží rodičky,
rodičky boží s děťátkem,
tak jako růže s poupátkem.”

*Panna/ Vladimíra Krakovková
Milý/ Jiří Sedláček
Umrlec/ Nikos Engonidis
a Jiří Volkmer*

“Děti zůstaly věrné kvítečkům našeho básníka a nepostrádají v jeho krajínách dálnice a benzinové pumpy, jako to mnohdy činfváme my Proto nás také kvapem opustily polednice, spanilé Dorničky, dali nám vale hastrmánkové a divoženky, zlaté kolovraty za náš přítomnosti umlkají, ...

Uvil nám kytici, kytici divučarou. A tato kytka, na rozdíl od jiných neuvadá. Zůstala svěží jako v den svého vázání a na korunkách jednotlivých okvěť třpytí se ranní rosa a v každé kapičce té rosy se obráží celý svět. Byl to kouzelník, byl to mág.”

(Z eseje Jana Skácela)

Karel Jaromír Erben

KYTICE

Premiéra 16. října 1992

DIVADLO LOUTEK OSTRAVA

Režie: Petr Nosálek

Hudba: Pavel Helebrand

Výprava: Tomáš Volkmer

Dramaturgie: Hermína Motýlová

Představení řídí: Verner Konopek. Světlo: Antonín Šimela, Jan Pop. Zvuk: Zdeněk Grossman. Výroba scény, loutek a kostýmů: Tomáš Volkmer, Miroslav Hop, Zdeněk Hausenblaz, Pavlína Žilková.

Program vydalo Divadlo loutek Ostrava.

Výtvarník programu: Tomáš Volkmer.

Tisk: OFTIS, Chelčického 7, Ostrava 1, tel.: 069/236 882

Sazba: THsystem a.s.